

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura la nivelul Curții de Apel Chișinău, avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului și inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală

Capmoale Maxim Mihail, născut la 21 aprilie 1978, originar din r-nul Ocnîța, s. Frunza, str. Păcii 4, ap.15, fără loc permanent de trai.

Datele referitor la examinarea cauzei:

1. de la 16 august 2011 pînă la 15 martie 2012(prima instanță)
2. de la 06 iunie 2012 pînă la 24 decembrie 2012 (instanța de recurs)
3. de la 09 aprilie 2013 pînă la 04 iunie 2013 (instanța de recurs)

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, care a pledat pentru admiterea recursului declarat.

Avocatul Andrei Zadorojnîi și inculpatul, care au solicitat admiterea recursurilor în sensul declarat.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 martie 2012, Capmoale Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1), fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Capmoale Maxim la 23 mai 2011, în jurul orelor 20⁰⁰, aflându-se în apartamentul nr.21, din str. Zelinschi, 5/5, mun. Chișinău, ce aparține cet. Baraniuc Fiodor, în urma unui conflict apărut cu partea vătămată Malașin E., avînd intenția comiterii omorului, cu un cuțit i-a aplicat o lovitură în regiunea gâtului, provocîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1616 din 30 iunie 2011, leziuni corporale grave, care prezintă pericol pentru viață, ulterior părăsind locul comiterii infracțiunii. Acțiunea inculpatului nu și-a produs efectul, din motive independente de voința lui.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Andrei Zadarojnî și inculpat, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile acestuia să fie recalificate din art. 27, 145 alin.(1) Cod penal în cele ale art. 27, 151 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei numite să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani .

În argumentarea apelurilor au menționat faptul, că în acțiunile inculpatului nu este prezentă atentarea intenționată la viața lui Malașin E, la materialele dosarului există probe care demonstrează faptul, că a fost pe neașteptate atacat de către partea vătămată, or conflictul a fost provocat de către pătimit.

Instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, totodată semnalînd că, semnăturile și declarațiile din procesele-verbale de audiere (f.d.19.20) nu sunt ale lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, au fost admise apelurile, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Capmoale Maxim, a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, în jurul orelor 20⁰⁰, Capmoale Maxim Mihail, aflându-se în apartamentul nr.21 din strada Zelinschi, 5/5, un. Chișinău, ce aparține lui Baraniuc Fiodor, în urma unui conflict apărut în mod spontan cu cet. Malașin E., avînd scopul cauzării acestuia leziunilor corporale, i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea gâtului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1616/D din 30 iunie 2011 plagă tăiată a regiunii cervicale cu lezarea arterei vertebrale, venei jugulare stîngi și a fascicolului carvical C5-C6, șoc hemoragie III-IV, care se califică ca vătămare corporală gravă.

Materialele cauzei dovedesc cu certitudine, că acțiunile acestuia conțin indicii componente de infracțiune prevăzută de art.151.alin.(1) Cod penal, și anume vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Instanța de apel a reținut, că atît în cadrul urmăririi penale, cît și la judecarea cauzei inculpatul a negat vinovăția în comiterea omorului, explicînd instanței că „*la 23 mai 2011, în jurul orelor 20⁰⁰, aflîndu-se în apartamentul nr.21 din str.Zelinschi, 5/5, mun.Chișinău, în timp ce tăia slănină cu cuțitul, între el și*

partea vătămată, cu care servise băuturi alcoolice, a apărut un conflict, în cadrul căruia a fost lovit de către Malașin E. cu palma, ca rezultat, din inerție i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea gâtului, ulterior a strigat la Baraniuc F. să cheme ambulanța, după care a fugit, neavînd scopul de comitere a omorului, a mai menționat că nu-și amintește ce a făcut cu cuțitul.”

Cele menționate au fost confirmate în ședința de judecată și anume prin depozițiile:

- martorilor Guzic Maxim, Capmoale Nadejda, Nicolae Valentin;
- părții vătămate Malașin E;
- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 26 mai 2011 (f.d 22-24);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 1616 din 30 iunie 2011 (f.d. 54-55);
- raportul de expertiză psihiatrică nr.622 din 06 iulie 2011 (f.d.39-40);

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, probele administrate la dosar confirmă versiunea inculpatului, *că el nu a urmărit scopul curmării vieții lui Malașin E.*, la fel la s-a ținut cont de cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite, de modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a victimei și de relațiile dintre ei.

Totodată s-a constatat, că prima instanță în partea stabilirii faptei nu a invocat intenția inculpatului în comiterea omorului, ci a constatat doar fapta și consecințele survenite în urma aplicării loviturii cu cuțitul.

Astfel, luînd în considerație cele menționate mai sus, acțiunile lui Capmoale Maxim, au fost reîncadrate în dispoziția art. 151 alin.(1) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel, în baza art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, personalitatea inculpatului, de faptul că anterior a fost judecat, a comis o infracțiune gravă, se caracterizează negativ, la fel și de faptul că partea vătămată nu are pretenții față de el.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, avocat și inculpat.

6.1 *procurorul* – solicită în baza art. 427 alin.(1) pct.6) 12) Cod de procedură penală, casarea deciziei cu menținerea sentinței Judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 15 martie 2012, considerînd decizia neîntemeiată reieșind din următoarele:

- instanța de apel nu a îndeplinit prevederile legale ale art. art. 414, 417 alin.(2) pct.8) Cod de procedură penală, precum și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție la pct.14) nr.22 din 12 decembrie 2005;
- este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală;
- faptei săvârșite s-a dat o încadrare juridică greșită, bazată pe aprecierea eronată și tendențioasă a probelor, pe motivele invocate în apelul

inculpatului, neluând în considerație că instanța de fond l-a recunoscut culpabil și condamnat pentru comiterea faptelor incriminate de organul de urmărire penală

- hotărîrea pe caz s-a emis cu încălcarea cerințelor art. 394 alin.(1) pct.2) și alin.(3) Cod de procedură penală.
- declarațiile inculpatului corect au fost apreciate critic de către prima instanță;
- prima instanță corect a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile inculpatului și părții vătămate Malașin E., depuse la urmărirea penală și l-a recunoscut vinovat pe inculpat în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal.

Totodată menționează faptul că, cu toate că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, ea se dovedește prin mijloace probante scrise și corpuri delictate cercetate în ședința de judecată și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23 mai 2011 (f.d.10- 17);
- procesul-verbal de recunoaștere din 25 mai 2011 (f.d.21);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului suplimentară din 26 mai 2011 (f.d.22-24);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 1616 din 30 iunie 2011 (f.d. 54-55);
- raportul de expertiză psihiatrică nr.622 din 06 iulie 2011 (f.d.39-40);

6.2 avocatul și inculpatul - solicită în baza art. 427 alin.(1) pct. 10 Cod de procedură penală, casarea parțială a deciziei nominalizate, și stabilirea pedepsei în conformitate cu art.90 Cod penal.

Se invocă că, la numirea pedepsei instanța de apel nu a reținut prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a luat în considerație faptul, că Capmoale Maxim are la întreținere mama în vîrstă înaintată, nu s-a pronunțat asupra cerințelor invocate în apel privind aplicarea art. 90 Cod penal.

7. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Drept temei pentru recurs procurorul invocă art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și pct. 12 al aceluiași articol – faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal constată că temeiurile date nu-și găsesc confirmare în speța dată.

Conform doctrinei naționale, *se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.*

Sub aspect obiectiv, tentativa reprezintă, în primul rînd, un început de executare a acțiunii îndreptate nemijlocit împotriva valorii sociale ocrotite de Codul penal.

În cazul tentativei de omor, nu este necesară o încadrare suplimentară a urmărilor reale survenite pentru victimă, tentativa de omor este posibilă cu intenție directă, adică atunci, când acțiunile vinovatului demonstau despre aceea, că el a prevăzut survenirea morții, dorea aceasta, dar sfârșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința lui.

Raportînd cele menționate la cauza supusă judecării, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, a verificat și a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, a constatat scopul și motivul infracțiunii și corect a reîncadrat acțiunile infracționale ale făptașului din prevederile art. 27, 145 Cod penal în cele ale art. 151 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

La soluționarea chestiunii date privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a pus la baza învinuirii, probele anexate la dosar, care confirmă versiunea inculpatului referitor la faptul că *nu a urmărit scopul curmării vieții lui Malașin E.* și anume corect a luat în considerație declarațiile inculpatului, care atît în cadrul urmăririi penale, cît și la judecarea cauzei a negat intenția în comiterea umorului, a explicat doar că, la 23 mai 2011, în jurul orelor 20⁰⁰, *aflîndu-se la în apartamentul nr.21, din str. Zelinschi 5/5, mun. Chișinău, în timp ce tăia produse alimentare, între el și victimă a apărut spontan un conflict, în cadrul căruia a fost lovit de Malașin E., iar ca rezultat din inerție i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea gîtului, cu cuțitul fără să țintească.*

Din cauză rezultă, că Capmoale Maxim, avînd posibilitatea reală de a-i cauza și alte lovituri părții vătămate, nu a făcut acest lucru, benevol a aruncat cuțitul, l-a rugat pe Baraniuc Alexei să cheme ambulanța, părăsind locul crimei.

În opinia instanței de recurs, la stabilirea pedepsei menționate corect s-a ținut cont de cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvîrșite, de modul de săvîrșire a infracțiunii, de anturaj, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a victimei și de relațiile dintre ei.

Instanța de apel, a constatat, că relațiile dintre pătimit și inculpat erau relativ bune, pînă la incident nu au avut careva conflicte, certuri, ambii duceau un mod de viață dezordonat.

Colegiul penal ajunge la concluzia, că instanța de apel corect a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, or acuzarea nu a prezentat probe suficiente care ar combate cele constatate, însăși învinuirea formulată de către organul de urmărire penală, nicidecum nu reflectă acțiuni ce se referă la comiterea intenționată a omorului, iar în rechizitoriu lipsesc careva date care ar confirma, că făptașul prin lovitura comisă, urmărea scopul omorului pătimitului.

Reieșind din cele expuse Colegiul menționează că conținutul deciziei instanței de apel corespunde cerințelor art.417 Cod de procedură penală, concluzia trasă rezultă din materialele cauzei.

7.2 Referitor la temeiul invocat de către avocat și inculpat și anume art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală – *s-a aplicat o pedeapsă o pedeapsă contrar prevederilor legale*, Colegiul îl respinge ca neîntemeiat, pe motiv că, inculpatul a comis o infracțiune ce se califică de lege ca gravă, iar instanța de apel conducându-se de prevederile art. 75 Cod penal, corect i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare, care își va atinge scopul aplicării pedepsei penale și va contribui efectiv la corectarea și reeducarea acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit nu constată comiterea erorilor de drept la judecarea cauzei, care ar servi drept temei pentru casarea hotărârii atacate.

Cele constatate impun respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

8. Potrivit art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Vitalie Gavriliță, avocatul Zadorojnii Andrei în numele inculpatului și inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală **Capmoale Maxim Mihail**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică la 02 iulie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Elena Covalenco

Ghenadie Nicolaev

Iurie Diaconu

Copia corespunde originalului

Judecător:

Petru Ursache